

„2000 JAAR MENSELIJKE ONTWIKKELING“

door: MARJA-RADJANY.

„DE MENS EN ZIJN ORGANISME — ZELFMOORD“.

XXIII

Hoe ónbewust de mens omspringt met zijn „Goddelijk Organisme“, dat weten wij, weet u lezer; duizenden mensen verongelukken elk uur van de dag, onschuldig én onvoorbereid. Wetens en willens vertrekt de mens van de Aarde door zijn waaghalzerij, verantwoord of niet, wetenschappelijk of door zijn sport, door smart en gekraakt zijn door de maatschappij, maar wat er met zijn geest gebeuren gaat, dát weet géén mens! Wij weten het.....! En indien u iets van u zelf wilt leren kennen, leest dit artikel dan aandachtig, ééns zult gij dit alles toch moeten aanvaarden, want dit is de Goddelijke werkelijkheid. Wij staan hier voor met ons eigen leven in!

Door het vorige hebt gij een kort beeld gekregen, dat de mens „gevoel“, leven en geest is, waardoor het dagbewuste als de persoonlijkheid zichtbaar en te herkennen is. Voor zo ver gij die psychologie bezit. Wat gebeurt er nu met de mens, die bijvoorbeeld „zelfmoord“ pleegt? Het áller-afschuwelijkste wat de mens zichzelf oplegt, is de zelfmoord!!! Ook die levenswetten mochten wij leren kennen. Op gans deze zo machtige planeet, pleegt de mens zelfmoord. Tal van andere mogelijkheden zijn er bovendien, waardoor de mens uit zijn „Goddelijke Tempel“ wordt gerukt en plotseling, ónbekend en ónvoorbereid, voor zijn geestelijk leven staat en daarin géén wet van kent. Wat nu, lezer? Waarover wij het dus nu hebben, behoort tot de Goddelijke..... Psychologie, omdat thans de mens voor die wetten staat en hij te overwinnen heeft. De mens is erdoor geschapen. Hoe arm en ónbewust de mens is, zullen wij u thans verklaren, wellicht weerhoudt het één mens voor de zelfmoord en is dit artikelte..... een bloem voor „GOD“, van óns, omdat het één van zijn kinderen heeft mogen waarschuwen. **Millioenen mensen kennen de „zelfmoord niet!!**

Héél Europa kent de „zelfmoord“ niet. De mens die van deze wetten niets weet, denkt zichzelf te kunnen vermoorden. Wanneer wij zeggen, dat gij u zelf en géén ander mens vermoorden kunt, licht u zeker, haalt ge alweer uw Westerse schouders op, uw geleerd hoofd schudt ge door elkaar en ge smijt dit van uw zó gekend leven weg, tóch lezer, luister nu eventjes.

Allereerst de „bewuste zelfmoord“. Gij, als mens zijt geest en stof, waarvan de geest het lichaam is, dat achter de stoffelijke wereld voortleeft. Werkelijkheid! Gij hebt uw leven gekregen op Aarde en dat leven verbindt u met een tijd, uw ouderdom dus, stelt vast, hoe lang gij op Aarde hebt te leven. En dat is een Goddelijke levenswet, vóór uw Goddelijke ziel, uw persoonlijkheid dus. Van dit leven moet ge maken wat ervan te maken is en kunt ge begrijpen, telkens staan wij weer voor Christus.

Nu maakt ge een eind aan uw leven en wel bewust. We spreken van bewuste zelfmoord, omdat wij weten, dat er mensen zijn, die niet eens zélf dus weten, noch voelen dat zij zich van kant hebben gemaakt. U kunt die mensen psychopatisch noemen, wij kennen ook die gevoelswetten voor en van de mens en het waarom en het waardoor zij in hun toestand hebben gehandeld. **Wij volgen eerst de bewuste zelfmoord!**

Gij hebt voor God nu, zeventig jaar tijd op Aarde, gij leeft, indien gij niet roekeloos met uw leven omspringt, zeventig jaar onder ons en verricht een taak. Nu hebt ge door allerlei omstandigheden een enorm pak slaag gekregen, gij zijt bedroefd, mishandeld, men heeft uw liefde gestolen, nietwaar, voor al deze zaken pleegt de mens zélfmoord en kennen wij. Maar wat nu, als de mens zichzelf door gas, de sprong in het water, de strop, bewust uitgeschakelt voor de levenswetten van God? Wat krijgt deze mens te beleven, lezer? U duizelt er van, u schrikt ervoor terug, wanneer gij thans de levenswetten voor uw geestelijke persoonlijkheid zoudt kennen, u deinst terug voor de ontzagwekkende smarten die u zich zelf oplegt en die u hebt te aanvaarden, omdat gij uw stoffelijke leven, dat de werkelijkheid is, bewust afsloot. Gij sluit u zelf voor het waarachtige leven af, gij komt thans voor ónwerkelijk leven te staan, dat nu niets dan geestelijke ellende is. Een ellende, lezer, waarvan uw ziekten, uw pest en cholera, t.b.c. en de ergste kanker, hoe ge ook in dit stoffelijke leven geslagen wordt, geslagen en getrapt bent, ook al heeft men uw leven volkomen uiteen gerafeld, u, dat toch tijdens de oorlog is gebeurd, levend en bewust de nagels van uw voeten en handen trok, een pijn en smart van niet te dragen diepte, indien u door de mieren opgevreten werd, gemarteld door 'n stuk gloeiend ijzer, indien ge melaatsheid bezit, wat al niet, noemt al de verschrikkelijke folteringen op voor u zelf, die de mens de andere mens te beleven geeft, is tóch nog niets in vergelijking met hetgeen gij door uw zelfmoord te beleven krijgt, thans voor uw geestelijke organisme!! Niets, lezer, niets is het, al dit afschuwelijke voor het lichamelijke leven in vergelijking met de bewuste zelfmoord. **En daarvan kennen wij de levenswetten!**

Immers..... gij had nog veertig jaar te leven. U bent dertig en ge maakt een einde aan dit stoffelijke leven, gij ruikt u zelf uit het organisme, gij hangt u zelf, gij springt in het water en dat is dan alles wat de mens ervan weet, de armoedige, doch zachte dood voor de mens, deze geslagen en geworgde persoonlijkheid. Dat dacht u, já, dat denken de mensen, die zachte dood is nu iets anders en willen we nu even volgen.

Weet u, lezer, wat spoken zijn? Nu spookt de mens... soms, niet altijd, omdat hij er nu geen zin in heeft, te diep geslagen is, in een voortdurende marteling leeft, onder een ellendig leven gekomen is, waarvan hij geen wet kende, ze dacht uit te schakelen, doch nu geestelijk zijn, menselijk, want in zijn innerlijk, zijn gevoelsleven is er niets aan de mens veranderd, doch hij leeft in een wereld, de wereld van en vóór zijn geest!

Millioenen mensen hebben iets gevoeld bij de zelfmoordenaar, doch zij kennen de levenswetten niet, wel voelden zich die mensen angstig

en de meer sensitieven, zagen iets. Wat zagen die mensen? Dat de mens vast zat aan zijn stoflichaam! Dat de geest, dát de eigenlijke mens is en Goddelijk eeuwigdurend verder gaat, vast zat aan het stoffelijke organisme, omdat die mens nóg veertig jaar had te leven! Sta even stil bij dit machtige proces, lezer, denkt nu even na. Bereid u voor, iets afschuwelijks moeten wij nu beleven, iets afschrikwekkends én Goddelijke wáárheid!! Laten de geleerden hun schouders ophalen, straks, over een korten tijd zelfs, moeten zij ons, deze Goddelijke levenswetten voor het geestelijke-organisme aanvaarden!

De geest, dat bent u zélf, dat is uw gevoelsleven, doch gij als de persoonlijkheid leeft in het organisme, dat gij uit dit leven hebt geslingerd. Ook al bent u in uw leven geslagen en getrapt. U was niet geslagen, dat weten wij, indien u vrij was van uw eigen fouten en zonden, het is dus „oorzaak en gevolg“ óf gij hebt die narigheid zelf gezocht, dat de mensen dagelijks nóg doen!... „GOD“ gaf u dit leven van zeventig jaar om te leven en om uw evolutie voort te zetten en „HIJ“ gaf het u niet om het thans te worden. En nú, lezer, nu komt het ellendige, zit u zelf aan dat **rottende organisme vast!** Zó, het is er uit... schrikt u nog niet? Dit behoeft u geen nachtmerries te geven, gij kunt er ontzettend door leren, dat is ook de bedoeling van al deze artikelen, of wij moeten maar verdwijnen.

U zit vast aan uw eigen rotting en gij kunt u niet één stap uit dat rottende proces verwijderd, gij zit vast aan uw organisme dat verteren móét, omdat gij nóg tot dat organisme behoort! Is dit niet eenvoudig en te begrijpen? Dát zijn Goddelijke levenswetten, lezer, waarvan de geleerde alwéér géén wetje kent. Ook geleerden, psychologen bovendien, pleegden zelfmoord; indien zij dit alles hadden geweten, hadden zij nóóit de hand aan zichzelf geslagen, nimmer zelfmoord gepleegd, doch de geleerden kennen hun Goddelijke levenswetten nog niet.

En nu begint deze ontzagwekkende ellende. Bewust beleeft ge de rotting van uw eigen organisme, bewust, gij zijt wakker, omdat de geest nooit slapen zal, eeuwigdurend wakker blijft. Ook dat moeten de geleerden nog vaststellen. Gij zit vast aan uw rottend lijk, lezer... totdat het volkomen verteerd is, dat een tijd duurt, voor sommige organismen jaren, jaren en gij zit vast aan die stoffelijke én geestelijke ellende!

U beleeft bewust, dat deze rotting in uw geest leeft! Wij zullen u niet alles van dit proces tonen, verklaren, gij kunt deze waarachtige levenswetten niet eens verwerken, zó ellendig is het, wat gij thans beleven moet, vóór het ogenblik komt, dat gij als het geestelijke organisme, als mens voor die wereld, vrij komt van die rotting en nu kunt gaan waarheen gij wilt. Waarheen nu? Ook die wetten kennen wij en zullen wij voor uw leven verklaren.

De stoffelijke wereld hebt gij door uw daad uitgeschakeld en de geestelijke wereld, de normale wereld dus voor uw geest, waardoor gij de levenswetten van God beleven moet, voor de wedergeboorte of het verdergaan daarin voor uw geest, tot God terug dus... staat niet voor uw leven open; die deur hebt ge bovendien achter uw leven dicht geslagen, ook voor de Goddelijke „Evolutie“ dus hebt ge u zelf uitgeschakeld.

U hebt u zelf door de zelfmoord, stoffelijk én geestelijk uitgeschakeld. Niet voor altijd, lezer, want iets komt u thans te hulp en dat is „GOD“, dat is uw eigen evolutie, gij móét verder, móét leven. Voor „GOD“ is er niet één vonk van Zijn leven uit te schakelen of de schepping viel in elkaar, doch wij weten, dat dit niet mogelijk is. Iets komt u thans te hulp, ná dit afschuwelijke proces te hebben beleefd, lezer en is uw wedergeboorte, óf zoals gezegd, gij gaat ná het rottingsproces te hebben beleefd, thans verder.

Máár, na de rotting bent u vrij van het lijk, u wandelt nu in een wereld rond, die léég is en daarin bent u alleen. Ieder mens bezit nu zijn eigen ruimte. Gij hebt u voor ál het leven van God uitgeschakeld en bent nu alléén in een wereld, dat géén bestaanswereld is, een wereld is van leegte, die tussen de lichamelijke én uw geestelijke realiteits-werelden leeft, doch niet door God, doch door u zelf geschapen werd en hebt ge thans voor die veertig jaar, waarvan er wellicht 25 beleefd zijn door de rotting... te aanvaarden! Als nu die veertig jaar in die wereld beleefd zijn, gaat ge verder, zeiden wij reeds, of terug naar de Aarde, of verder in uw geestelijke wereld, doch gij zijt vrij, vrij van uw daad, vrij van uw zelfmoord, vrij met de wetenschap in u, dat ge daar nooit meer aan begint? Dat dacht u, dat zegt u, maar wij mensen zijn rare wezens, lezer, wij leren slecht, willen niets leren, wij plegen zelfmoord voor onze gestolen en bedrogen liefde, voor iets anders, voor duizenden zaken, voor kunst en wetenschap, omdat wij telkens wéér voor het bezwijken staan en doen wij weer zo iets vreselijks, totdat wij ons zélf voor ál de werelden van God overwonnen hebben.

Telkens leren wij! Máár, wie de zelfmoord heeft beleefd en dat hebben wij allen ééns in onze honderdduizenden levens volbracht, voelt wel, als hij of zij weer voor die smart staat, je doet dat zo maar niet, is steeds iets ernstigs, iets van die vorige zelfmoord in zijn gevoelsleven terug en weigert wellicht het armzalige, menselijke, onterende te doen en is er nét niet toe in staat, achteraf bekeken!

Geloof het, lezer, wij allen zijn moordenaars en zélfmoordenaars geweest, wij allen hebben de mens bewust opgegeten; toen wij in die oerwouden leefden deden wij aan kanibalisme. Of was u er niet bij, psycholoog, geleerde? Niet één mens ontkomt ééns aan zelfmoord, wij allen zijn door die levens bezweken. Wij hebben millioenen levens gehad, was er niet één klein zelfmoordje bij, lezer? Waarom doet u het nooit? Omdat die zekerheid in uw gevoelsleven aanwezig is en is nu uw eigen bezit geworden. Zo diep is de mens, lezer, dat ál die narigheden er toch zijn, doch hij weet niet

waar vandaan die gevoelens in hem gekomen zijn, toch worden deze gevoelens door millioenen mensen bewust gevoeld en beleefd en is het leven voor de mens opnieuw strijd! Nu is de mens, gelooft het gerust, aan zijn ná-beleven begonnen en ál uw psychopaten nú, lezer, dat is hún wereld en bewustzijn... hebben dat vreselijke pak slaag niet kunnen verwerken en zijn toch terug op Aarde, doch u ziet die arme zielen, levend dood zijn ze en géén geleerde psycholoog weet raad, kent ze niet, omdat dit tot uw Universele Goddelijke, geestelijke leven behoort! Goddelijke Psychologie is het... lezer, waarvan wij de wetten kennen!

Geradbraakt, geestelijk volkomen kapot, keren die mensen naar de Aarde terug. Ze zijn voor dit leven, als stoffelijk mens dus... ziek en nu niet lichamelijk, doch geestelijk ziek! En nu kennen wij elke psychopaat, uw krankzinnige en uw zielszieken, wij weten thans, lezer, iets moois voor uw psychologisch denken en voelen, wat door de geestelijke dus astrale wereld beïnvloed is, als mens, bezeten is... en wie nu als krankzinnige, door zijn Godsdienst ook, door duizenden mogelijkheden, verwaasd is, psychopatisch werd, wij kennen ál deze geestelijke afbraak, die níét door God geschapen is, doch door de mens zélf, omdat de mens zijn Goddelijke evolutie smoorde, zichzelf voor harmonisch leven bewust uitgeschakeld heeft en nu op Aarde uitrust, óf, lezer, wáár moet dat gebeuren? Waardoor krijgt de mens, als ziel haar harmonisch leven terug? Door de planeet Aarde, door het stoffelijke leven, het wonderbaarlijke organisme te beleven, waarvan de mens géén wet kent en er zichzelf voor afsluit. Dát kan alléén op Aarde herstellen, lezer, want de mens heeft zijn planeet Aarde nog niet beleefd en hij zál de Aarde als gevoel én als geest moeten overwinnen en daarvoor kreeg hij zijn „Tempel“... zijn organisme van God en voor niets, niets anders!!

Gaat ge nu reeds een ietsje van uw psychopatisch kind begrijpen? Bent u het zelf niet, nu niet? Wij allen zijn het geweest, lezer! Geloof het gerust, dit zijn de wetten voor de zelfmoord en voor de ónbewuste zelfmoord. Wat is dat nu, zult gij vragen? Dat zijn de mensen nu, lezer, die door hun gekke sport bewust voortjagen en toch niet aan zelfmoord denken, géén zelfmoord willen plegen, zij willen alléén zo'n uurrecord breken, niets anders, doch zij slingeren zichzelf nu uit het aardse leven en betreden het leven van hun geestelijke persoonlijkheid. En nu zijn die levenswetten iets anders, weet u hoe ze zijn? Denkt er eens over na, praat er eens met uw man en vrouw over, het volgende artikel geeft u antwoord. Wij kunnen u millioenen van deze Goddelijke raadseltjes voorleggen, én waardoor gij leert, uw dagelijks gepuzzel zegt toch niets, neemt nu uw geestelijke puzzeltje erbij en gij zijt anders denkende! Ja zeker, de winter is er uw puzzeltijd, lezen wij in dit blad... máár... wat gebeurt er lezer met hem nu, die sneller vliegt als het geluid, doch naar beneden tuimelt, uit elkaar spat? Wát? Wát beleven al die kinders van de „Alvader“? Ook die levenswetten kennen wij en zullen wij voor uw leven verklaren! **Eén iets nog: doe nooit meer mee aan „Zélfmoord“,** lezer, draagt dit leven, hoe ge ook geslagen wordt. Dit is niets, in vergelijking met hetgeen gij door zelfmoord te beleven krijgt. Niets, niets, het geestelijke-menselijke beleven is ontzagwekkend, verschrikkelijk en móét élk weldenkend mens weten voor zijn leven op Aarde, voor deze tijd, de eeuw voor technische wonderen.

Redt wat er te redden is... doe mee aan alles, schrijven wij straks in het volgend artikel, doch wéét het, de bewuste zelfmoord is afgrijselijk voor de innerlijke mens, waarvan hij géén wet kent!

Weét u, dat volgt hier straks op, waarom er zoveel mensen op Aarde leven? **Waarom er méér jongens dan meisjes ná een oorlog geboren worden? Waarom de éne moeder tien kinderen móét baren en de andere moeder er niet één wil?** Mijn God, wat is de mens nog ónbewust. Veronderstel, dat wij straks, morgen dus, gelijk krijgen en dat zál gebeuren, lezer... wij krijgen gelijk van de wetenschap... uw geleerde, van u ook. Wie zijn wij dan? Wij zijn ontvangers, de ruimte is het. Wij kregen dit cadeau, lezer, en is er een ietsje voor uw bewustzijn bij? Nógmaals, wat zoudt ge denken van dit kwartiertje voor de Radio, en wij, zomáár ineens, millioenen mensen konden redden én waarschuwen voor de zelfmoord? Mijn God, geeft het óns toch... Doch God heeft dit niet in handen, lezer. Wij bidden er niet eens om, omdat de mens zijn dingen zélf geschapen heeft. Doch voor óns gehoor, geloof het, staat „GOD“ open. Wij zijn nu Universele ontvangers geworden en is ook voor uw leven weggelegd, m.a.w.... de Radio is in handen van de mens en is een menselijke stoffelijke zaak, doch het middel, om millioenen mensen voor veel leed en smart te redden. Ach, ach... luistert die man ook? Leest die man dit alles, de man, die te zeggen heeft: Jij mag even praten! Het is de moeite waard wat jij te zeggen hebt, dan verwachten wij iets goeds en gaan wij verder, misschien is toch dat ónbewuste leven nog te bereiken. Tot aanstonds lezer.....

Uw Marja Radjany.

Copyright - Nieuwsblad, Heemstede.